

Mám zájem:

- o více informací o KSM
- o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovné solidárně posílám.....Kč)
- být distributorem kusů MLADÉ PRAVDY
- o pravidelné informování o aktivitách KSM
- e-mailem SMS
- pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Věk: _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM
přiď se!

MLADÁ PRAVDA

 ÚNOR 2007
 ČÍSLO 2
 ROČNÍK 13

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

Solidaritě s 5 kubánskými hrdiny!
**M-L teorie:
 REHABILITOVAT
 SOCIALISMUS!**
NE základnám USA v ČR!**KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE**

(člen Světové federace demokratické mládeže)

Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1

Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99

Tel: 222897443, 222897469,

Mobil: 721985447 Fax: 222897442

ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

MLADÁ PRAVDA Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218
Vyšlo v únoru 2007

Šéfredaktor: Milan Krajča

Redakční rada: Ludvík Šulda, Zdeněk Štefek,
David Pazdera, Milan Krajča

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů

Proti základně USA

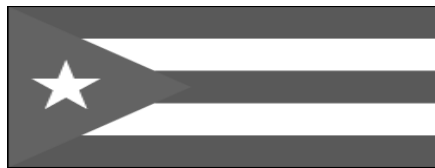
- V sobotu 3. února se od 14 hodin uskuteční protestní shromáždění v obci Jince. Pořádá Ne základnám.
- V pondělí 5. února se od 15 hodin v Příbrami na náměstí TGM uskuteční protestní shromáždění proti americké radarové základně v prostoru Jince. Pořádá KSČM, KSM a další organizace.
- Veřejné petiční stánky.
- Materiály (petice, letáky, plakáty) můžete stáhnout na www.ksm.cz

Demonstrace z okamžité ukončení imperialistické okupace Iráku

Demonstrace za okamžité ukončení okupace Iráku se při příležitosti výročí útoku Spojených států a jejich spojenců na tuto zemi uskuteční v sobotu 17. března 2007.

Celorepublikové shromáždění Společnosti česko-kubánského přátelství

Celorepublikové shromáždění Společnosti česko-kubánského přátelství se uskuteční v sobotu 17. února 2007 v budově UV KSČM v Praze.

Mezinárodní konference „Zločiny kapitalismu“

Mezinárodní teoreticko - politická konference o zločinech kapitalismu, kterou spolupořádá KSM se uskuteční 21. dubna 2007 v budově ÚV KSČM v Praze.

 ★ K účasti na připravovaných akcích ★
 ★ se můžete přihlásit na e-mailu: ★
 ★ ksm@ksm.cz, telefonních číslech: ★
 ★ 721985447, 602151711, nebo na ★
 ★ centrální adrese: Komunistický ★
 ★ svaz mládeže, Politických vězňů 9, ★
 ★ 11121 Praha, kde získáte i bližší ★
 ★ informace! ★

poslední chvíli neohrožený vlastenec, který riskoval svůj život a postavil se sám jako jediný tomuto bolševickému básnění na odpor a bohudík vyhrál ... Kdo nás národ zachrání??? Už aby tu byl, jinak zahyneme."

Jaroslav Durych:

"Považujeme komunismus za věc, jejíž úplné vyhubení jest v zájmu cti celého vzdělaného světa... Schvaluje vše, co proti komunismu podnikl Hitler."

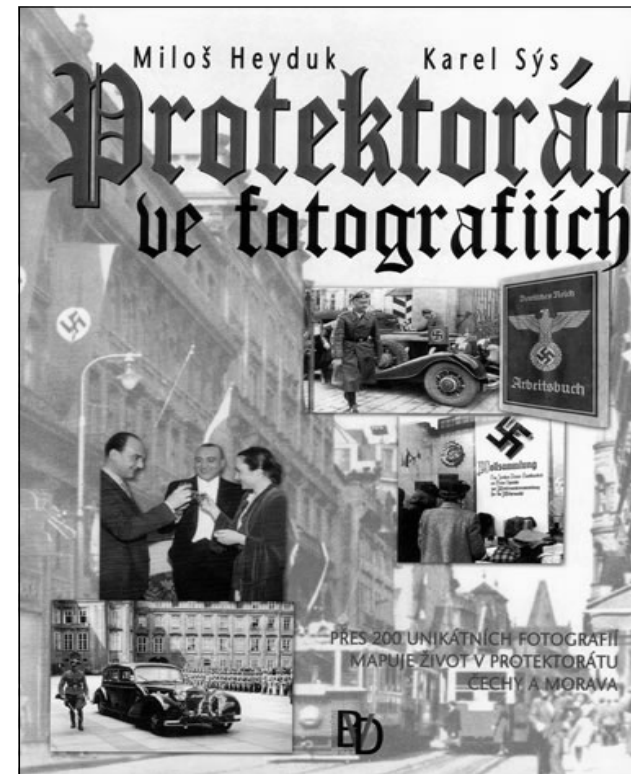
"V případě Itálie tento politický režim odpovídá skutečné nutnosti..., neomezuje ani nepotlačuje práva křesťanského svědomí. Bdí nad výkonem těchto práv, jako střeží celý italský život."

"Dva hlasy, jeden mužský, bručivý, ševcovský, vysmolený, druhý, tak říkajíc dětský, písklavý, mňoukavý a kňouravý, uličnický, pepický, předměstsky zpěvující... Smích? Je tu opravdu něco k smíchu? Lze se smát těm dvěma ubohým psím hlavám s výrazem tak zoufale prázdňným a tupým? Lze se smát té vulgární prostofekosti, tomu suše chřestícímu vtípu, cynismu, prozrazujícímu duši a srdce smutné a zprahlé?..."

Tento vzduch dýchají nyní děti, těmito věcmi se zalidňuje jejich obraznost, mnohé z nich jsou snad ještě pokřtěny, ale svět, do kterého vstupují... je prázdňný, bez radosti, protože bez Boha. Svět, který připravuje našim dětem a naší budoucnosti Švejka, K.Č. (Karel Čapek), V. a W. (Voskovec a Werich), Špejbla a Hurvínek."

Jan Zahradníček:

"Co zbývá? Vrátit se ke kameni, který zavrhl stavitel z roku osmnáctého, ke koruně Svatého Václava, vyzdvihnout ji z ponížení, které se na ni ukládá prachem nezájmu, a nahradit jí bolestnou ztrátou roku tohoto věrnosti a oddanosti, vyjádřenou i ústavně. Ale dříve, než se za-

čne s touto přestavbou, které nevyřešeny by potměšile hatily všechno naše úsilí: otázku židovskou a s ní spojený problém zednářských lóží... Pejzatá cenzura míchaná, pepřená v temných doupatech zpupných nápadníků židozednářských má nás i nadále ukolébat ve strnulost."

"Čekáme na film s protizidovskou tendencí. Česká filmová produkce nehnila v této věci ještě ani prstem."

"Český intelektuále, a co teď? Básník Jakub Deml promluvil, kdy ostatní?"

"Právem tudíž lze konstatovat, že Mácha to byl, který zavedl módu vyšperkovat romány a povídky židovskými figurami, pokládat jim nepřirozené vlastnosti, dělat z nich mučedníky a

hrdiny, jimiž nikdy nebyli a tím vlastně připravoval... židovský vpád mezi český lid, kde po takovýchto "přípravách" bývali Židé přijímáni s opravdovým soucitem a umožňováno jim bylo loupeživé okrádání důvěřivých našich lidí."

"Podívejme se na naši Akademii a její literární třídu. Tam kolem básníka Machara kupí se pěkná levičácká společnost, Hora, Kopta, Majerová a jiní. To jsou naši nesmrtní, levičácky orientovaní, kteří sedí na Olympu a dívají se s pohrdáním na takové Zavřely."

"Vtírá se nám do pera poznámka, proč jsme u nás již dříve sami neprovedli označení Židů. Proč musíme vždy přijít později? Proč? Proč???"

Martin Peč

situace, v níž byl "reálný socialismu" nucen se vyvíjet, včetně vnějších i vnitřních podmínek: ekonomiky, třídních vztahů, politiky včetně vojenské situace, kultury atd., vývojových etap, rozhodujících událostí, apod.;

- uvědomit si objektivní úkoly, které stály před společností (světem, zeměmi, třídami);

- zjištění objektivních možností a alternativ, míry možností jejich uskutečnění, jejich vhodnosti ve vztahu k požadavkům socialistického vývoje;

- posouzení subjektu (lidstva, státních společenství, národů, tříd, vedení, osobností), "stav" subjektu, míra jeho objektivní determinovanosti - a na druhé straně prostor pro jeho svobodné jednání v tom či onom směru;

- jak subjekt prakticky jednal - organizační schopnost, rozhodnost a důslednost;

- posouzení činnosti subjektu (nakolik pochopil objektivní úkoly, které varianty zvolil nebo využil, otázka poznání a rozhodování - vhodné, nevhodné, předčasné, opožděné;

- zhodnocení důsledků zcela určitých "kroků" objektivního vývoje (odehrávajících se událostí, hodnocení jednání, aktivity subjektu) a jejich důsledky - pozitivní, negativní.

Při tom je třeba zvážit, rozemnat a rozlišit, co bylo nevyhnutelné a co nikoli. Nesmí se při tom podlehnout subjektivismu a prezentistickému přenášení pozdějších hledisek do minulosti. Jedná se o konkrétně historický přístup! Při zvažování možných alternativ, rozdílných od faktického vývoje, je třeba zvažovat, jaké by byly důsledky jejich eventuelního uskutečnění (což různí "raditelé" naprosto ignorují).

Studium teorie socialismu umožňuje lépe pochopit minulost "reálného socialismu". Studium oné minulosti pak upozorňuje na potíže, na které - o tom se nedělejme žádné iluze - bude narážet každý nový pokus o cestu k socialismu. Rozvoj teorie socialismu umožňuje orientovat se na síly, které k tomuto cíli skutečně směřují.

Pád "reálného socialismu" byl mimo jiné způsoben povrchním a krátkozrakým pragmatismem a podceněním teorie, bez níž ale socialismus vybudovat nelze. Teorie však není snadnou záležitostí

(vyžaduje myšlení, přemýšlení, studium - "a to bolí"). Tím více pozornosti a úsilí o její zvládnutí to vyžaduje!

K. Pavlík

NELZE DOPUSTIT...

Když jsem pročítal novou knihu Protektorát ve fotografii, dočetl jsem se velmi závažná slova známých literárních autorů. Tyto výroky lidí bez jakéhokoliv morálního a mravního kreditu zveřejňuji v přesné podobě, aby každý viděl, kdo disponoval jakým charakterem a jakých chtěl užívat prostředků. Jsem názoru, že není třeba články komentovat, stačí jen říct jedna věta - tato slova jsou navždy neodpustitelná!

Jakub Deml:

"Nikdo nemůže být už svým zrozením tak opovržen jako Žid. Odhalují si svou špínu a tulí se k sobě, podobní Kainu nemohou se přítulně blížit ke stanům lidským. Rozkoš sebezneuctění a sebezničení je tu silnější než

rozkoš zneuctění a ničení. Spoléhám na naše Němce, dokud jim bude záležet na pořádku a klidu, jinak se naše republika neudrží. Slované si nedovedou vládnout.

Gajda nasadil svůj život pro národ a choval se vskutku jako rek! Takový Alfred Fuchs v každém případě, i kdyby totiž ti Židé byli docela v nepravu, celou svou bytostí by sympatizoval se Židy a nebylo by mu to tak lhostejné, kdežto Gajda je mu cizí, tedy i náš národ je mu cizí.

Vrchlického otec byl pokřtěný Žid, také Zeyer byl z krve židovské, proto nedosáhli ve svém díle hloubky českého jazyka."

"Den 5. března 1933 zůsta-ne zapsán v dějinách nejen Němců, ale v dějinách kulturního

lidství vůbec zlatým písmem, neboť toho dne zvítězil zdravý rozum nad bláznovstvím, zvítězil člověk nad bestii, zvítězila rodina nad bolševickou thesi: Žena jest veřejným majetkem, toho dne zvítězilo soukromovlastnictví nad nihilismem III. internacionály. Německo mělo být druhým na řadě po ubohém Rusku. Snad v žádné státě nevyplývalo se tolik miliard těch lidskou krví a slzami sedláku zbrocených ruských peněz na rozvrat státu jako v Německu. Několikrát třásli jsme se o svůj zítřek a očekávali jsme, že i v Německu vzplane šílenství, které vidíme v dnešním Rusku. Silné, v jádru však zdravé Německo odolalo. Našel se v

V JIŽNÍCH ČECHÁCH VZNIKL NOVÝ KLUB KSM

Dne 16. prosince vznikl nový klub KSM - KSM Jižní Čechy s působností hlavně v Českých Budějovicích, členstvo je tvořeno studenty jak středních tak vysokých škol. Naší náplní práce je nejen spolupráce s ostatními kluby KSM, ale i spolupráce se sympatizanty levice u nás. Chceme se aktivně účastnit jak již tradičních akcí KSM a KSČM, tak i pořádat vlastní akce - hlavně se v současnosti zaměřit k aktuálnímu tématu, to jest pořádání petičních stánek u iniciativy NE Základnám, dále pořádat besedy o aktuálních problémech jak v České republice, tak ve světě. Samozřejmostí je podpora KSČM v jejich aktivitách.

A proč jsme vlastně založili

klub KSM? V Jihočeském kraji chybělo levicové mládežnické hnutí a my se chceme pokusit dát na tuto díru velkou záplatu v podobě našeho klubu.

A proč jsme vlastně komunisté? I v tak mladém věku jsme dokázali pochopit dění okolo nás, vnímáme nespravedlnosti tohoto světa, vnímáme války a utrpení, bídu a hlad, plíživou fašizaci společnosti, vnímáme rozkol ve společnosti a víme co to způsobuje - kapitalismus!

Chápeme co je to demokracie, a proto vidíme demokracii ne v tomto nastoleném řádu, ale v socialismu, ve společnosti kde se člověk může opravdově demokraticky vyjádřit, uplatnit. Proto jsme komunisté. Chceme spo-

lupracovat se všemi, kdo bude mít zájem, neděláme rozdíly.

Martin Čermák

BESEDA O BEZDOMOVECTVÍ

Pod hlavičkou občanského sdružení Komise pro obranu lidských práv proběhla v Praze beseda o bezdomovectví. Byla pozvána široká veřejnost, mj. i formou letáků vyvěšovaných ve školách. I přes to akce proběhla za velmi malého zájmu veřejnosti. Je vidět, že se lidé o tento problém nezajímají. Patrně si myslí, že se jich netýká. Stát se to ale může každému. Na to při besedě upozornil i jeden z vystupujících - Jan Kelbich. Dalším hostem, který celé téma otevřel, byl Jiří Vencel. A byl skutečně přednášejícím na slovo vzatým. Sám byl na ulici a ví, jaké to je.

A také si dobře uvědomuje, jak těžké je najít v této složité situaci skutečně efektivní pomoc a podporu. Zkoušel různá zařízení k tomu určená. Za všechny jmenujeme Naději. Zde se lidem dostává po vyplnění takřka ne-

zákonného dotazníku (např. dotaz na sexuální orientaci atp. je minimálně na hraně zákona o ochraně osobních údajů, nemluvě potřebě znát tuto informaci k činnosti charitativního zařízení) dostane polévku a nějakého ošacení. Už na první pohled musí být jasné, že tato „služba“ nikoho z ulice zpět do běžného života nevrátí. Přitom Naděje dostává poměrně značný finanční obnos ve formě státních dotací. Jiří Vencel upozornil na to, že většina těchto peněz jde na platy zaměstnanců a podobné záležitosti a k cílovým osobám - lidem bez přístřeší - se dostane pouze zlomek. Obdobně jsou na tom i ostatní projekty, například Nový prostor. Kromě příjmu z prodeje je tento projekt také dotován státem. Přitom i po odečtení částky pro prodejce Novému prostoru stále zůstává dostatek

peněz na pokrytí nákladů. Vedení této (ne)ziskové organizace se kryje tím, že poskytuje svým prodejčům různé služby. Tyto služby byly ale poslední dobou výrazně okleštěny, navíc nejsou přístupné plošně všem prodejčům. Také je potřeba mít na mysli, že v zahraničí fungují streetpapy naprosto samostatně, bez jakékoli státní pomoci. Opět tedy dochází k naprosto neefektivnímu mrhání prostředky.

Dále Jiří Vencel zmínil situaci, kdy k využití státní podpory vůbec nedochází. Jedná se o fond ministerstva pro místní rozvoj určený na sociální byty. Tento fond financuje obcím výstavbu bytu 300 000 Kč. Přes to o příspěvek na sociální byty požádala za celý rok pouze jedna obec.

Po těchto zjištěních se roz-

hodl Jiří Vencel dělat něco skutečně efektivního. Proto následně představil hostům besedy občanské sdružení Dům Agapé, jehož je tajemníkem. Cílem této organizace je zakládat azylové domy pro lidi bez přístřeší. V současné době funguje jeden dům v Praze v Ruské ulici. Zde se bezdomovcům kromě stravy a ubytování dostane i dalších, velice potřebných služeb. Na příklad se jedná o sociální, právní a pracovní poradenství. Samozřejmě jsou bezplatné re-

kvalifikační kurzy. V neposlední řadě umožňují bezdomovcům i pracovat – ať už v antikvariátu, který je součástí zařízení, nebo externě formou brigád a sezónních prací.

Jan Kelbich se věnoval především právní stránce bezdomovectví. Občanský zákoník obsahuje několik zákonů, díky nimž člověk může přijít o bydlení. Navíc bezdomovcům jsou upírána práva, na která mají ze zákona nárok.

Ačkolí byla celá beseda spí-

še komorní záležitostí, protáhla se nakonec o necelé dvě hodiny oproti původnímu plánu. Lidé měli možnost dozvědět se řadu informací, ke kterým se běžně nedostanou. Diskutovalo se a šlo se přitom do hloubky, k jádru věci.

Pražská sekce Komise pro obranu lidských práv chce na tuto besedu navázat, případně ji i zopakovat.

Jakub Holas

A PROTO SE NIKDY NEDÁVEJ PTÁT...

»Žádný člověk není ostrov sám pro sebe; každý je kus nějakého kontinentu, část nějaké pevniny; jestliže moře spláchně hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj: smrtí každého člověka je mne méně, neboť jsem část lidstva. A proto se nikdy nedávej ptát, komu zvoní hrana. Zvoní tobě.«

John Donne

Ve dnech 23. a 24. listopadu navštívil řeckou metropoli prezident České republiky Václav Klaus. Aténská městská rada se rozhodla (hlasy PASOK, Nové demokracie a Synaspismu) předat mu čestnou zlatou plaketu města Atény. Prezident byl zároveň oceněn čestným doktorem ekonomie na právnické fakultě aténské univerzity. Rozhodně bychom těmito informacemi čtenáře neobtěžovali, kdyby návštěvu nedoprovázelo »přivítání«, které V. Klausovi připravily aténské komunistické stranické a mládežnické organizace spolu s dalšími, převážně mládežnic-

kými organizacemi. Český prezident musel projít kordonelem demonstrujících studentů, kteří skandovali hesla jako: »Žádné pocty těm, co pronásledují komunisty!, Václav Klaus je nežádoucí osobou v Řecku, Zákaz KSM vám neprojde! Ruce pryč od KSM! Kupředu, lide, neshýbej hlavu, jedinou cestou je odpor a zápas. Pryč s novým imperia- listickým pořádkem světa!« Demontrace se zúčastnily tisíce mladých, hlavně z řad studentstva. Delegace ÚV KSŘ předala na ambasádě ČR dopis adresovaný V. Klausovi a vládě s protestem proti zákazu KSM. K těmto protestům se přidala řada odborových organizací a Společnost za lidská práva.

Útoky proti komunistickému hnutí a jeho představitelům nejsou vynálezem dnešních dnů ani bleskem z čistého nebe. S prohlubující se krizí kapitalismu se vždy přiměřeně zvyšuje útlak, vykořisťování, jsou okrajována demokratická práva a svobody, jsou podnikány útoky na komunisty. Na základě i po- vrchní znalosti historie a sta-

vu současného globalizovaného světa je možno předpokládat, že se reakce nezastaví u zákazu KSM, ale bude zřetelná snaha vládních stran (stejně nebezpečí komunismu a s nimi všem pokrokovým silám hrozí jak od neoliberální pravice a jejich nohsledů, tak od sociální demokracie) zastrašit a postihnout komunistické hnutí všeobecně. Důvodem k zákrokům proti komunistickým stranám a hnutím není jejich chování, ale stav kapitálu, jehož rezervy k další akumulaci jsou velmi omezené a který se tváří v tvář svým problémům a rostoucí opozici proti němu na světové úrovni zbavuje nejradikálnějších odpůrců. Z toho mimo jiné vyplývá, že každé důsledné komunistické revoluční hnutí je a jeho představitelům nejsou vynálezem dnešních dnů ani bleskem z čistého nebe. S prohlubující se krizí kapitalismu se vždy přiměřeně zvyšuje útlak, vykořisťování, jsou okrajována demokratická práva a svobody, jsou podnikány útoky na komunisty. Na základě i po- vrchní znalosti historie a sta-

zeměmi. Staletí trvání kapitalismu bylo poznamenáno násilňováním, válkami, loupěním a plundrováním slabých silnějšími, zatímco země "reálného socialismu" si nejen vzájemně a společně nejmáhaly, nýbrž, bez ohledu na své nedostatky, byly dokonce s to podporovat nerovinné země.

Ztotožňování "reálného socialismu" se socialismem jako takovým, s jeho pojmem, provádějí všichni ti, kteří na "reálný socialismus" kladou nároky, jež *objektivně* splnit nebyl s to ani být *nemohl*. Srovnávat "reálný socialismus" s pojmem socialismu jako takového je však nejen přípustné, nýbrž i užitečné a potřebné - když má sloužit konstatování a vyzvednutí toho, co směřuje k vývoji socialismu, a k odhalení a překonání toho, co tomuto vývoji brání.

Poučení, potřebná pro přítomnost i budoucnost, vyžadují samozřejmě přesnou analýzu příčin porážky "reálného socialismu" - aby se jim v budoucnosti bylo možno vyhnout. V žádném případě se však přitom nelze poddávat poráženeckým náladám. Jednostranné vyzvedání nedostatků nejenže hraje do rukou pomlouvačů; je i teoreticko-metodologicky falešné. Rozpornost "reálného socialismu" neměla přece jen záporné, nýbrž také kladné stránky. Cožpak nebyly také úspěchy, a velké úspěchy? A kde, odkud se vzaly?

Moc buržoazie byla zlomena a nahrazena mocí pracujících - i když více v jejich jménu nebo pro ně, než aby ji, zvláště v posledních etapě, sami vykonávali. Výrobní prostředky přešly do rukou pracujících a sloužily jejich prospěchu - i když v důsledku byrokracie méně efektivně, než bylo potřebné a i možné. Bylo odstraněno vykořisťování - ačkoli zneužívání funkcí, případy ne-

oprávněného odměňování, stí- nová ekonomika v sobě nesly jeho stopy. Ale je především nutné vyzvedat veliké sociální vymoženosti ve prospěch pracujících - zajištění práce pro všechny, sociální jistoty, bezplatnou zdravotní péči, bezplatnou školní výchovu, přiměřeně laciné bydlení, přístup ke kulturním statkům pro nejširší masy, atd. Ačkoli stále ještě slabé, měl "reálný socialismus" veliký politický vliv na mezinárodní situaci - umožnil snazší a rychlejší osvobození kolonií, zabránil nukleárnímu konfliktu, jeho existenci a příklad usnadňovaly boj pracujících v kapitalistických zemích. Tvrzení, že nebyl schop- pen soutěžit s kapitalismem, je jednostranné. Bere za jediné měřítko technický pokrok, existující už před vznikem "reálného socialismu" v nejvíce rozvinutých kapitalistických zemích. Tento technický pokrok byl a je pokro- kem, poznamenaným lidem a lidstvu nepřátelským charakterem kapitalismu: slouží výrobě stále rafinovanějších a účinnějších prostředků ničení, zbavuje lidi pracovních příležitostí, odsu- zuje je k nezaměstnanosti a činí je s hlediska kapitalistického podnikání "zbytečnými" (takže nejlidožroutštější ideologové kapitalismu vážně hovoří o nutnosti "zbytečné" prostě vyhladit); tech- nický pokrok v kapitalismu, nesený honbou za stále vyššími zisky, vyvolává ve zvýšené míře umělý a nesmyslný konzum; bezohledná konkurence, vydá- vaná za motor pokroku, vyvolá- vá už dnes, sice zatím na perife- riích se odehrávající konflikty - zase zdroj obrovských zisků z dodávek zbraní, z jejich používání proti "neochotným podřídit se", a další zisky při obnovování zničeného - a to pod hesly " de- mokratie a humanismu." Nelí- tostná konkurence mezi nejmo- cnějšími hrozí jako už dvakrát v

minulosti světovým konfliktem (který zasloužil kapitán super- monopolního kapitálu vydávají za již existující, ale vedený "zatím" ekonomickými zbraně- mi). Vědci marně upozorňují na nebezpečí globální katastrofy v důsledku nesmyslného pokračování v dosavadním směru vývo- je. Jejich varování a doporučo- vání se však setkává s hluchou, neboť kapitalisté jdou slepě jen za okamžitými zisky.

I k naprosto nedostatečným opatřením proti škodám jimi způ- sobovaným jsou ochotni jen v tom případě, že jim to přinese zisk. Nejmyslivější a nejzodpo- vědnější hlavy i kapitalistického světa se hrozí katastrofy, do kte- ré se svět řítí. Jen málokterí si uvědomují souvislost s existencí kapitalismu. Mluví abstraktně o potřebě nového světového pořádku. Jen předsudky vůči marxismu a komunismu brání jim vidět jediné východisko - odstranění kapitalismu a nastolení socialismu a jednou i komunismu. Mají proto pravdu ti, kteří tvrdí, že "reálný socialismus", ať jak- koli ještě nedokonalý, převyšoval i ten nejspíšejší kapitalis- mus, neboť směřoval, byl výcho- diskem k reálnému humanismu pro většinu lidí a pro lidstvo vů- bec. "Reálný socialismus" mohl mít možná ještě větší vliv, kdyby se byl vzdal soutěžení s kapita- lismem v parametrech, o něž se mu nestálo a nevyplatilo usilo- vat, a kdyby se byl důsledně s plnou energií a sebevědomím věnoval svým vlastním, pro kapi- talismus nedosažitelným hodno- tám.

Objektivní analýza "reálného socialismu, která je žádoucí jak pro bezpředsudečné posouzení minulosti tak pro poučení vzhle- dem k budoucnosti, předpokládá:

- co možná nejpřesnější a všestranné zjištění objektivní

nutí při přechodu ke komunismu. Všechny jevy socialismu je třeba důsledně chápat jako přechodové jevy, nesoucí v sobě spor starého s budoucím.

Jako první fáze komunismu nemůže být ani úplně dosažený socialismus zcela sociálně spravedlivý. Chtít z kapitalismu přeskociť přímo a bezprostředně do komunismu je nemožné. Ale ani do socialismu! I tady je potřebná přechodná perioda, nevyhnutelně kapitalismu bližší a komunismu vzdálenější než vlastní socialismus, se silnějšími a četnějšími zbytky kapitalismu a se slabšími, nezralejšími prvky komunismu. Konkrétní poměr těchto protikladných a rozporných prvků závisí obecně na výchozím stupni, na vnějších podmínkách a na délce přechodu - na časově vzdálenosti od vystoupení z kapitalismu.

Za takový přechod, nebo: za snahu o takový přechod od kapitalismu k socialismu je třeba považovat tzv. reálný socialismu, první, teprve se vyvíjející a vznikající formu (Marx: werdende form) socialismu. Jeho ztotožňování se socialismem "jako takovým", "odpovídajícím svému pojmu" (Marx, Engels) je z mnoha důvodů nesprávné a nepřijatelné.

V "reálném socialismu" existovaly po určitou dobu ještě kapitalistický a maloburžoazní sektor, které s sebou nesly silné měšťácké a maloměšťácké vlivy, které byly socialismu cizí a nepřátelské.

"Reálný socialismus" musil, zvláště v nevypělých zemích, řešit veliké množství před-socialistických úkolů, které mu zanechala minulost, které jako neřešené nebo nedořešené zůstaly, které se však nenechaly přeskociť. Mezi nim množství tzv.

"obecně demokratických úkolů", výtvořily to buržoazně demokratických revolucí devatenáctého

století, za jejichž uznání vedl Lenin už před revolucí těžké boje, jejichž důsledné splnění požadoval v revoluci a po ní, současně ale právě tak je rozhodně odlišoval od vyšších úkolů, principů atd. vlastního socialismu.

"Reálný socialismus" byl neustále vnějším ohrožením ze strany jej obklopujícího nepřátelského kapitalismu nucen k opatřením, která mu byla cizí a odporovala jeho účelům (např. zachování stálých armád, zbrojní výroba, určitá oprávněná omezení vnitřní demokracie z bezpečnostních důvodů, apod.)

Konkrétní průběh dějin, daný přežíváním kapitalismu, podmínil takové, pro podstatu socialismu netypické jevy - jako vývoj nejprve jen v jedné, a i potom v oddělených zemích, s ponecháním hranic pocházejících z minulosti - abychom jmenovali aspoň některé zvláštnosti, které však - podobně jako jiné zbytky minulosti - nebyly

takto chápány, nýbrž falešně byly připisovány *podstatě* socialismu.

Také mnohé chyby, ku kterým nutně docházelo ze strany lidí, kteří se pokoušeli o něco zcela nového, ale byli zatíženi minulostí (komunisty nevyjímajíc), měly často přímo protisocialistický charakter.

Vzhledem k těmto a podobným, usílil o socialismus nepřátelským či cizím jevům, nelze "reálný socialismus" jednoduše ztotožňovat s vyvinutým a "už vybudovaným" socialismem - nehledě na to, že takový obrovský a hluboký převrat od tisíciletí trvajících třídni společnosti k beztrždní (byť i jen k jeho první fázi) není dosažitelný v tak krátké době, jaká byla "reálnému socialismu" dopřána.

Považovat "reálný socialismus" jednoduše za socialismu jako takový znamená ztotožňovat programový cíl s tím, čeho

už bylo dosaženo. Taková propaganda představovala přečtení nesporných úspěchů, kterých "reálný socialismus" ve vztahu v předrevoluční minulosti dosáhl. Vytvářela však iluze, které zakrývaly obrovské úkoly, které před reálným socialismem teprve a ještě stály. Sloužila obhajobě veškeré, i nesprávné politiky. Měla za následek rozčarování a dokonce obviňování komunistů ze lži, protože nedokonalá skutečnost ohlašovanému cíli neodpovídala a ani odpovídat nemohla.

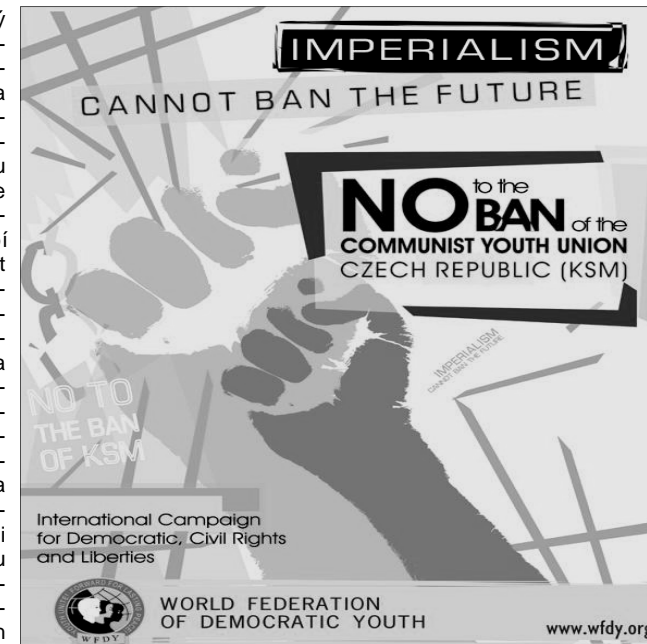
Nepřátelská propaganda se pochopitelně chopila příležitosti, aby

- na základě právě naznačených rozdílů - socialismus diskreditovala (podobně jako hned po Říjnové revoluci pomlouvala sovětské vedení, že hned nezavedlo (!) komunismus). Nepřátelská propaganda vydávala a vydávala socialismu neodpovídající nedostatky (které naopak svědčí o dědictví kapitalismu vnitřní nové společnosti) za *vlastní podstatě* socialismu. Zaměřovala a zamlčuje jeho vynaložení, to co na něm bylo kladné a ukázalo kupředu, a přitom se stále snaží zamlžit a zakrýt to, co pro ni v "reálném socialismu" bylo tím nejhorším zlem: totiž že se odvážil napadnout soukromé vlastnictví výrobních prostředků, buržoazii samozřejmě považované za svaté.

Nepřátelská propaganda srovnávala a srovnávala "reálný socialismus" s vyspělými kapitalistickými zeměmi, odvádějíc pozornost od toho, že kapitalistickému světu patří také větší na nevyspělých a že propast mezi nimi a vysocí rozvinutými zeměmi se stále zvětšuje, zatímco "reálný socialismus" - přes všechny potíže - vykonal a může vykazovat pozoruhodné úspěchy ve vyrovnání rozdílů mezi svými

fackovacím panákem, který slouží jednak k odvrácení pozornosti od zásadních ekonomických, společenských a ekonomických problémů země, je připomínkou a svědomím uplynulých let. Rákoskou přes její hřbet chce buržoazie přepisovat historii, demonstrovat »nelidskost« obdoby reálného socialismu, zastrašit případný lidový odpor a zlikvidovat jádro potenciálního odporu pro budoucí léta. Nejedná se o izolované praktiky a iniciativní nápady české buržoazie, naopak: ta je podporována celosvětovým kapitálem, kapitalistickými organizacemi, jako je EU a Rada Evropy. Důkazem, že se nejedná o ojedinělý zákrok proti komunistickému a dělnickému hnutí, jsou zákazy pokrokových, komunistických a dělnických stran v pobaltských republikách, v Polsku, v Maďarsku, zákazy teorie a symbolů hnutí, jeho srovnávání s fašismem, snahy Rady Evropy odsoudit oficiálně »zločinný systém«, což by dovolilo vytvořit zákonný rámeček útokům proti komunistům a jejich stranám a hnutím.

Domníváme se, že není čas na ústupky buržoazii, nespokojí se s žádným z nich a neocení nás za to, že se chováme podle jejich zákonů, že se chceme dohodnout. Tyto praktiky nejen že nepřinášejí výsledky, ale matou lid, pracující, ty, kteří opravdu trpí v důsledku reakční protilidové politiky představitelů velkého kapitálu. Podstata samotného kapitálu mu nedovoluje dohodnout se s nikým. Je to úplně stejné, jako bychom psali petice stále zahřívánému papírku, aby pochopil a nevybuchl, místo abychom zavřeli kohoutek s plynem a šoupli ho pod studenou vodu.

Navíc chovat se podle některých zákonů buržoazie znamená stát proti lidu. Např. klauzule o svátosti soukromého majetku v Chartě EU, Bolkesteinovy podmínky, pracovní a sociální právo, nově zaváděný systém zdravotnictví, vzdělání a samosprávy.

Každý zásah proti komunistům je zásahem proti celosvětovému komunistickému hnutí. Zákaz KSM je předpoklám k diskusím o legalitě KSCM a představuje precedens pro podobné zákroky v ostatních zemích EU. Speciálně pro tento případ je charakteristické, že byla rozpuštěna mládežnická organizace mající úzkou vazbu s legálně existující stranou zastoupenou v parlamentu nezanebatelným procentem, třetí nejsilnější politickou stranou české politiké scény. Proto se také KSM dostalo a stále dostává velmi výrazné podpory ze za-

hraničí. Zákaz KSM se týká všech komunistů na celém světě.

Je strategicky důležité, aby KSM obhájil své právo na existenci bez ústupků ve svých stanovách, pozicích a politickém programu. Polem k obhajobě není jenom soudní síň a parlament, ale také noviny, internet a ulice.

Je otázkou každého z nás, abychom jasně a jednoznačně stáli za KSM, chceme-li se nazývat alespoň demokraty. Nesouhlasíme s podřizováním se účelově aplikovaným zákonům a ustanovením namířeným proti nám. Máme právo se hájit. My ani naše myšlenky nejsou majetkem bankéřů, naftařů, zbrojařů, tunelářů a jejich kumpánů ochotných ke všemu.

Věra Klontza-Jaklová (archeoložka, spisovatelka), Radim Gonda (I. místopředseda KSM)

SOLIDARITA S KSM V NIZOZEMSKU

Kampaň solidarity s KSM v zahraničí úspěšně pokračuje. Představitelé Komunistického hnutí mládeže Nizozemska (CJB) předali 29. prosince na velvyslanectví ČR v Haagu přes 800 podpisů pod petici proti oficiálnímu rozpuštění KSM Ministerstvem vnitra ČR. Svoji solidaritu s KSM pod ní vyjádřili lidé z různých sektorů nizozemské společnosti - studenti, mladí pracující, starší lidé, dělníci, odboráři, umělci, politici či lidé z nevládních organizací.

Petici podepsala například také předsedkyně mládežnické

sekce největšího odborového svazu v Nizozemsku FNV Jong Judith Ploegmanová, stejně jako řada politiků místních zastupitelstev zejména z Lidové socialistické strany a Zelné levice. Kromě členů a příznivců levicových stran však petici podepsali také členové liberálních stran VVD a D66, včetně poslance nizozemského parlamentu za D66.

Petice byla organizována na ulicích, ve školách a dalších veřejných místech a kromě sebraných podpisů bylo jejím účelem informovat o protidemokratickém postupu českého státu vůči or-

ganizaci mladých komunistek a komunistů v ČR.

Lukáš Z.

ŠVÝCARŠTÍ STUDENTI A UČNÍ STOJÍ ZA KSM

Představitelé švýcarského Nezávislého svazu studentů a učňů (SISA) navštívil Českou republiku a Komunistický svaz mládeže (KSM) a vydali stanovisko na podporu KSM, které adresoval i zástupcům České republiky ve Švýcarsku.

Velvyslanectví České republiky, Bern

Vážený pane velvyslanče, v srpnu odjela naše delegace do Prahy, aby navštívila Vaši zem a setkala se s mladými lidmi, kteří, stejně jako my, každý den bojují za rovné příležitosti a sociální spravedlnost. Tito mladí lidé ztratili v důsledku rozhodnutí Vaší vlády svůj právní status. Takové rozhodnutí je v rozporu se základními právními principy každého demokratického státu, ve kterém platí občanská práva. Žádáme Vás tedy, už pro

přátelské vztahy, které nás váží k Vašemu národu, aby mohla KSM zcela svobodně vyvíjet vlastní politickou a společenskou činnost, jak mezi mladými lidmi, tak ve školách a na pracovištích.

KSM se těší naší plné podpoře.

Nezávislý svaz studentů a učňů SISA

Ústřední výbor
M. Ay, koordinátor

spravedlivého řešení tohoto případu. Jen skutečná mobilizace veřejného mínění umožní vyvinout tlak potřebný k prosazení spravedlnosti, o níž náš lid dnes bojuje.

Lidstvo prožívá mimořádně významné chvíle své historie a na nás, mladých leží zodpovědnost za toto vítězství pro lepší budoucnost. Tato kampaň bude kampaň za pět mužů spojujících

v sobě nejcennější hodnoty čestnosti, nezištnosti, statečnosti a solidarity. Bude to kampaň za pravdu.

Zveme všechny, aby spolu s námi tuto kampaň zakončili ve dnech 29. a 30. dubna na Mezinárodním setkání solidarity mládeže v Havaně na Kubě. Naše mládež a náš lid si budou pokládat za velkou čest, budou-li Vás moci přivítat, abychom se spo-

lečně zamysleli nad již dosaženými příznivými výsledky této kampaně a nad dalšími akcemi, jež můžeme připravit.

Do konečného vítězství!

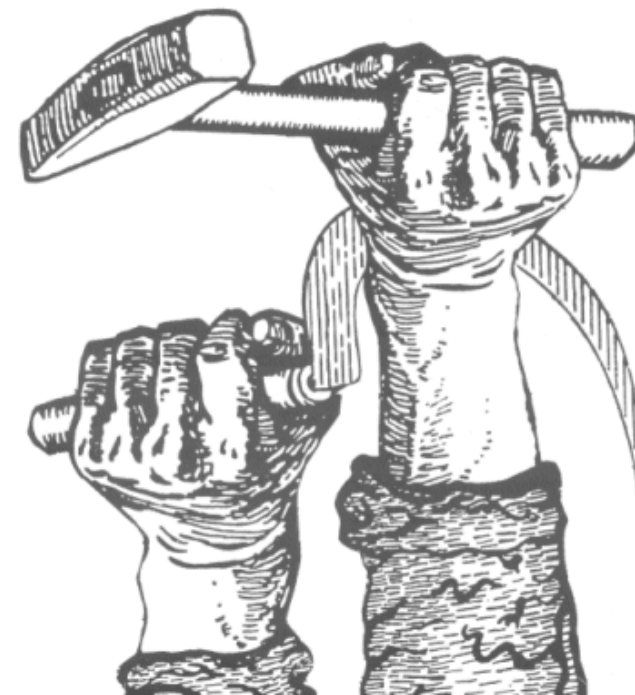
Svaz mladých komunistů
Federace vysokoškolských studentů
Federace studentů středních škol
Pionýrská organizace José Martího

REHABILITOVAT SOCIALISMUS!

Jak to potvrzují zkušenosti, musí správná politická praxe spočívat na pevném teoretickém základě - zvláště v dnešních nesmírně komplikovaných společenských poměrech. Nejnaléhavějším teoretickým úkolem současnosti je rehabilitace socialismu. Jejím předpokladem musí být vyrovnat se s minulostí tzv. "reálného socialismu", která nesmí sloužit nepřátelskému demonizování socialismu, a pokud je objektivní - ani sloužit nesmí. Ve stejné míře, v jaké se věnujeme svým vlastním problémům a tzv. "reálnému socialismu", musíme útoky na nás obrátit proti kapitalismu a jeho přímým či nepřímým zastáncům.

Rehabilitace socialismu musí vycházet z teorie socialismu, vypracované klasiky marxismu. Tato teorie je klíčem jak k pochopení minulosti tzv. "reálného socialismu", tak také k správnému pochopení perspektiv a nutných kroků směrem k novému nástupu k socialismu. Je namístě připomenout aspoň to nejzákladnější z této teorie.

Socialismus je první, nižší fází komunismu. Představuje přechod od kapitalismu, od něhož jej dělí hluboký přerýv, ke komunismu, s nímž už stojí na společné základně. Jako pře-

chod obsahuje v sobě socialismus jak "matefská znaménka kapitalistické minulosti", tak "výhonky komunistické budoucnosti". První, postaveny na nový základ, nemohou už hrát svou někdejší roli. Existují jako "polojevny", sloužící socialismu, ale

odsouzené k postupnému odumření. Kategorie, kterými jsou vyjadřovány, nedají se používat v původním smyslu. Rozhodující jsou "výhonky komunismu", předurčené k postupnému rozvíjení až k úplnému převládání

DNY SOLIDARITY MLÁDEŽE S PĚTI KUBÁNSKÝMI HRDINY NESPRAVEDLIVĚ VĚZNĚNÝMI VE SPOJENÝCH STÁTECH

Přátelé a soudruzi z celého světa,

kubánská mládež reprezentující čestný a statečný národ, jehož je součástí, vyzývá mládežnické a studentské organizace, sdružení a obecně všechny mladé lidi světa, aby jako již tolikrát v historii lidstva stanuli v čele boje za pravdu a spravedlnost. Vyzýváme Vás, abyste ve dnech od 10. ledna do 30. dubna připojili k další celosvětové kampani za rozbití ticha kolem případu pěti kubánských vlastenců nespravedlivě vězněných v žalářích Spojených států.

Boj za propuštění těchto pěti hrdinů je bitvou za pravdu a proti terorismu. Cílem je rozbit zed' ticha, kterou vláda Spojených států staví mezi veřejnost a tento případ, odhalovat manipulace

a lži o nestrannosti soudu, který spravedlivý nebyl, a žádat okamžitě osvobození této pětice Kubánců.

Naši soudruzi jsou nespravedlivě vězněni již osm let, imperialismus si na nich vybil veš-

keré své pohrdání lidskou důstojností a svou naprostou iracionálnost. Svěvolně ignoruje vyjádření mezinárodních organizací a vytváří všemožné právní překážky, aby zabránil nalezení

ČESKÁ DELEGACE NA LENIN - LIEBKNECHT - LUXEMBURG VÍKENDU V BERLÍNĚ

Jednou z nejvýznamnějších akcí v Německu, které se účastní komunistické a levicové organizace z celého světa, je demonstrace Liebknecht, Luxemburg, Lenin (LLL). Nejinak tomu bylo i letos, kdy uctění památky zavražděných, Karla Liebknechta a Rosy Luxemburgové, zakladatelů Komunistické strany Německa proběhlo 14. ledna. Demonstraci předcházely 2 konference: mezinárodní Rosa-Luxemburg, s účastí zástupců různých organizací a médií (Junge Welt, SDAJ, Unsere Zeit, Antifa, Cuba Si...) a konference pořádaná Německou komunistickou stranou (DKP). Na konferencích vystoupila celá řada představitelů různých hnutí např. Mumia Abu-Jamal, politický vězeň, americký novinář, Arnaldo Otegi, mluvčí baskické zakázané strany Batasuna, zástupci Antify, Junge Welt, Levi-

cine PDS, místopředsedkyně DKP

Nina Hager, KSM a mnoho dalších. S. Hager na začátku svého projevu připomněla, že v současné době, kdy je stále snaha prosadit Evropskou ústavu se všemi diskriminujícími a asociálními důsledky, je nutné se sjednotit a bojovat společně proti válce, rasismu a fašismu, proti pokračujícímu zbrojení. Připomněla dále 2 výročí – jednak 100. výročí sjezdu socialistů ve Stuttgartu, na kterém byla přijata

resoluce, na jejíž tvorbě se podí-

leli i Rosa Luxemburgová a Lenin. Druhým výročím je 90 let od Velké říjnové socialistické revoluce. Rosa Luxemburgová v ní viděla jednoznačný úspěch komunistického hnutí a záruku brzkého skončení strašné války, avšak samozřejmě tehdy, připojili se k boji i francouzský, anglický, italský a především německý proletariát. Zkušenosti z říjnové revoluce a Rusku a listopadové v Německu byly jedno-

značným signálem pro nutnost založení komunistické strany. KPD začala, přes velké problémy, pracovat na přelomu let 1918/1919. 15. ledna 1919 byla Rosa a Karel zabití. Současní „historikové“ se tuto vraždu snaží „ospravedlnit“ slovy jako: „Bylo nutno chránit demokracii před pučem levičáků“. Přes svoji porážku přinesla únorová revoluce velmi významné výsledky – vznik republiky, bylo dosaženo volebního práva žen, možnosti občanů vyjadřovat svůj názor, což však v letech 1933-1945 bylo zástupci kapitálu v době fašismu zlikvidováno.

Avšak v současnosti velká koalice dělá vše pro to, aby zlikvidovala poslední zbytky sociálních práv. Hlavně díky zákonům Harz IV se stále, v jedné z nejbohatších průmyslových zemí, zvýšil počet chudých na 11 milionů.

Naším úkolem je nyní, jak zdůraznila, vytvořit jednotné, pokrokové, fungující široké hnutí, které musí být schopno na tyto a další omezování práv reagovat. Dále je pro nás, komunisty, zásadní otázka privatizace ve všech oblastech, které se musíme snažit zabránit.

Je ovšem faktem, že díky atmosféře strachu o vlastní existenci, nedostatkem času či neo-

chotou cokoli dělat mnoho lidí nechce a nebude se bránit. Musíme jim ukázat, že je to naopak nutné, informovat je o cílech a perspektivách, čeho mohou dosáhnout. Dále jmenovala celou řadu vojenských „misi“ v rámci „humanitárních“ akcí NATO v bývalé Jugoslávii, Iráku, Afgánistánu... Od 6. do 8. června se v Heiligendammu u Rostocku koná setkání G8, kde se nebude probírat nic jiného, než další možnosti rozvoje zbrojení, vedení války o suroviny atd. Je důležité, svolat na toto datum opravdu masové demonstrace všech pokrokových a mírových sil celého světa.

Dále vyjádřila plnou podporu

Kubě a budování socialismu v Venezuele.

Na závěr pak ještě informovala o naprosto nesmyslné snaze iniciativy, ve které spolupracují především zástupci PDS a SPD umístit před pomník socialistů kámen s nápisem „Obětem stalinismu“, proti čemuž všichni zástupci DKP ostře protestují a ani v samotné PDS na toto není jednotný názor. Musíme stát proti jakýmkoli formám antikomunismu, a toto je jedna z nich, není možné souhlasit s takovými nápisy, památníky apod.

Představitelka Socialistické německé dělnické mládeže (SDAJ) zdůraznila důležitost bránit se proti neustálému omezování občanských práv při omezování přístupu ke vzdělání, diskriminace na základě finančních prostředků, nemožnosti získat práci jako absolvent, nemožnosti dalšího vzdělávání, nedostatek míst pro zdravotně postižené atd. atd.

Veronika Sýkorová z Komunistického svazu mládeže informovala o tom, že 12. 10. 2006 byl zrušen Komunistický svaz mládeže. Ministerstvo vnitra tento zákaz zdůvodnilo tím, že KSM podle svého programu stojí na

šuje koordinátor humanitární pomoci OSN Jan Egeland, že především z posledních tří dní konfliktu, kdy už hrozilo uzavření příměří na základě rezoluce č. 1701 Rady bezpečnosti OSN, sto tisíc nevybuchlých tříštivých

bomb. Tyto bomby nejsou v souladu se ženevskými dohodami, protože dopadnou a vybuchnou teprve poté, když se jich někdo dotkne. Měly tedy za cíl prodloužit válku po uzavření příměří v Libanonu, což je nejen proti že-

nevským dohodám, ale také proti lidskosti obecně. Za tento čin podle mě někdo z izraelských činitelů zodpovídá a měl by za něj být postaven před válečný soud.

www.ksm.cz

KOMUNISTICKÁ STRANA VENEZUELY ZTROJNÁSOBILA POČET SVÝCH VOLIČŮ

Již dříve byl za vítěze venezuelských prezidentských voleb, které se uskutečnily 3. prosince 2006, uznán současný prezident a vůdce tzv. Bolivarovské revoluce Hugo Chávez, který s převahou zvítězil nad sociálním demokratem Manuelem Rosalesem, jednotným kandidátem opozice. Národní volební výbor (CNE) posléze oznámil přesnější informace o volebních výsledcích.

Každého z obou hlavních kandidátů na funkci prezidenta kandidovalo mnoho stran, venezuelští voliči tak mohli rozhodnout nejen, kterému z nich dají svůj hlas, ale i kterou stranu podpoří. Podle informací CNE obdržela Komunistická strana Venezuely (PCV), kandidující Chávezu, více než 335 tisíc hlasů. Strana rudého kohouta se tak stala čtvrtou nejsilnější chávistickou stranou po Hnutí páte

republiky (MVR), Za sociální demokracii (PODEMOS) a Vlast pro všechny (PPT). Oproti posledním volbám, parlamentním v prosinci 2005, kdy se PCV dostala po dlouhé době opět do Národního shromáždění se počet jejich voličů ztrojnásobil.

„Pro nás volby znamenaly důležitou demonstraci toho, jak funguje naše linie usilující o jednotu revolučních sil a také, jak funguje důraz na přísnou disciplínu vysokou etiku členů PCV“, řekl generální tajemník venezuelských komunistů Oscar Figuera, bývalý hornický vůdce.

Pro podporu PCV ve volbách se vyslovila i řada významných organizací aktivních v revolučním procesu jako např. Síť bolivarovských kroužků MBR-200, Bojovní revoluční koordinace Aragua, Střední revoluční třída, Socialistická liga. „PCV se tak podařilo vytvořit

strategickou revoluční alianci uvnitř chávistického hnutí“, uvedl Figuera.

PCV podporuje Chávezu od poloviny 90. let. Poté, co byl Chávez poprvé zvolen prezidentem Venezuely v roce 1998, zahájil tzv. Bolivarovskou revoluci. Ta přinesla zákaz privatizace domácího ropného průmyslu, pozemkovou reformu, demokratizaci země a řadu sociálních programů jako je např. alfabetizace, bezplatná zdravotní péče. Prezident Chávez mluví o socialismu 21. století. V zahraničí Chávez prosazuje antiimperialistickou politiku a integraci zemí Latinské Ameriky zvláště Kuby, Venezuely a Bolívie.

Milan Krajča

rová.

Zničující důsledky by mělo pro ostravské letiště vybudování radaru, jehož ochranný prostor by dosáhl do ochranného prostoru ostravského letiště, což je okruh 20 kilometrů. Pokud by v prostoru Libavá byl instalován několik desítek metrů vysoký radar XBR, měla by bezpečnostní bezletová zóna poloměr 50 kilometrů, a do prostoru ostravského letiště by zasáhla zcela určitě. Lubomír Vavroš sice nepředpokládá, že by bezletový prostor nad vojenským újezdem Libavá zasáhl do koridoru pro přelety a odlety letadel ostravského letiště. Nicméně tuto možnost nelze vyloučit. Pro tuto eventualitu Vavroš uvádí: Pokud by ovšem ochranný prostor pro základnu omezil možnost přiletů a odletů civilních letadel, mělo by to devastující vliv na celé letiště v celém komplexu činností navazujících na leteckou dopravu, to znamená rozvoj logistiky, leteckého opravárenství, průmyslové zóny, ve zkratce celého "high technology center", rozvíjejícího se v prostoru letiště Ostrava. Těžko představitelné negativní dopady by měl tento stav na rozvoj obchodně-podnikatelských a turistických aktivit celého regionu.

Ochranné aspekty stanovují vojenské orgány USA

Jak dále informuje Flasarová, Vladimír Remek v této souvislosti upozorňuje, že základna, respektive radar, budou vojenskými zařízeními, na kterých budou ochranné aspekty stanovovat vojenské orgány USA podle svých zájmů a priorit. Bezletová zóna zdaleka nemusí představovat jediné omezení. V případě zvýšeného mezinárodního napětí je zvykem taková opatření ještě rozšířit a zintenzívnit. Rovněž může dojít v případech, jakými byly vojenské operace v Afghánistánu či Iráku,

k rozostření či vypínání systému GPS, což může mít nebezpečný dopad na veškerá komunikační zařízení včetně letecké dopravy, ale také mobilních sítí, což by na vlastní kůži pocítil téměř každý občan. Vojenské okolnosti předpokládají vojenská řešení, vyžadující rozhodování během sekund, nejvýše minut. Zde sotva budou dotazovány vojenské orgány České republiky, ale vojenské orgány USA. Podle Remka americké velení základny bude garantovat, nikoliv českému velení, ale americkému velení, že přijme veškerá opatření k ochraně cíle prvního pořadí.

Podle dosavadních zkušeností z jiných zemí, ve kterých jsou dislokována vojenská zařízení USA, je rovněž liché očekávat, že by tato zařízení USA přinesla pracovní příležitosti, neboť i civilní zaměstnanci budou z důvodů prověření osob s největší pravděpodobností Američané, uvádí dále poslankyně EP, podle níž z tétohož důvodu nelze ani předpokládat podíl českých firem na zakázkách, které tato vojenská zařízení budou potřebovat.

Celý americký protiraketový štít je podle názoru poslance za KSČM Václava Exnera nebezpečná záležitost, jeho budování probíhalo dlouho ještě ve stínu smlouvy ABN o antibalistických raketách. Tato smlouva byla nakonec ze strany USA vypovězena a tím se otevřela cesta k takovému štítu. Už několik milionů Američanů podepsalo výzvu, která se jmenuje Řekni prezidentovi, že nesouhlasím s iniciativou raketového štítu. USA podle údajů v tisku už utratily na toto dobrodružství kolem 100 milionů dolarů. Přitom zatím na bázi kinetické energie v klasických raketách se ukazuje, že vlastně i sterilní zkouška v prostředí, které neodpovídá válečné situaci, je úspěšnost takového

systému maximálně padesátiprocentní. Při masově nasazení raket, jaké je v některých zemích možné, je systém nejen bezpečnostně nebezpečný, ale také naprosto zbytečný, protože by sám zlikvidoval maximálně několik takových raket, doplnil Exner.

V té souvislosti pokládá za ostudné, že pochod, namířený proti válkám, zbrojení a terorismu a právě proti základnám USA v ČR 11. září z pražského Karlova mostu přes Malostranské na Hradčanské náměstí, byl zakázán. Ačkoli se u nás takové akce jenom registrují. Je to ostuda, nehledě na to, že jsem se sám zúčastnil 18. března pochodu z Václavského náměstí v Praze v podstatě stejnou trasou naprosto bez problémů. Byl povolen bez problému. Připomněl mnohé neonacistické pochody uprostřed Prahy, z nichž první byl například 1. května 1992. Tehdejší velitel pražské policie, plukovník Fedorko, šel v jeho čele s vysíláčkou a po obou stranách průvodu neonacistů šli ozbrojení policisté, kteří chránili tento pochod před ostatními a vůbec nic takového nevidilo, uvedl.

Exner poukázal také na to, že USA už v Iráku vynaložily přes 300 miliard dolarů na dobrodružství, které tam vedou, ale 110 miliard dolarů, které měly sloužit k odstraňování následků hurikánu Katrina v New Orleansu a okolí, nebylo uplatněno a 50 procent obyvatel se tam ještě nevrátilo a mluví se o tom, že zhruba 40 miliard z těchto peněz bylo ukradeno na úplně jiné věci. Je přesvědčen o tom, že je potřeba si všimnout rovněž izraelsko-libanonského konfliktu, kdy celkově bylo přibližně 1500 mrtvých na libanonské a zhruba 150 na izraelské straně. Dnes ovšem vychází najevo, jak ohla-

straně úsilí o odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků a jeho nahrazení společenským, což jsou ale zásady a postoje, které prosazují mnohé levicové strany a organizace Evropy. KSM podal žalobu k Městskému soudu v Praze. KSM se bude snažit, abych se správní žalobou na rozhodnutí MV ČR o rozpuštění uspěl. Ministerstvo několikrát svoji argumentaci naprosto změnilo a argumentovalo vždy pokaždé něčím jiným, tudíž jde o pouhé záminky. Znamená to i to, že ministerstvo nepoužívá nějaké zásadní důvody pro to, aby KSM rozpustilo. Jestliže soud dá KSM za pravdu, pak to bude jeho velké vítězství. Jinak se bude se odvolávat se k dalším soudním instancím. K těm nejvyšším patří evropské instituce. I tak může celý konflikt skončit. Kdyby české soudy výrok MV ČR z nějakého důvodu potvrdily, respektive nezrušily, tak jsme přesto přesvědčeni, že v ČR musí existovat mládežnické komunistické hnutí, že myšlenky a činnost mladých lidí zakázat všeobecně nelze. Jako mladí komunisté budeme dále pokračovat ve své činnosti. A to navzdory tomu, že by KSM byl organizací zakázanou a rozpuštěnou. Uvědomujeme si, že by to byl obrovský problém pro české komunistické hnutí, kdyby KSM byl potvrzením i soudů rozpuštěn. Toto by jenom ještě více povzbudilo antikomunistickou kampaň a antikomunistické aktivity, které v ČR existují. KSM před antikomunismem v žádném případě nekapituluje. Naopak, je třeba se mu různě postavit. Je třeba se postavit za obhajobu nejen komunistických ideálů, nejen boje za alternativu vůči kapitalismu, za socialistickou společnost, ale i za obranu základních demokratických práv a svobod.

Dále zdůraznila, že o změnách, které se odehrály v Československu na sklonku roku 1989 se záhy začalo hovořit jako o sametové revoluci. Ve skutečnosti nešlo o žádnou revoluci, ale o politický převrat. Ani přivlastek sametová /myšleno revoluce/ není správný. Fyzická napadání, výhružné dopisy, urážky, napadání rodinných příslušníků a hromadné propouštění z práce, to jsou průvodní jevy, které nemají se sametem nic společného. Desetitisíce lidí se ocitlo na dlažbě a stásece lidí ve strachu a nejistotě. V oblasti občanských a politických práv byla

přijata celá řada zákonů se silným antikomunistickým podtextem. Z všechny jmenovala zákon o soudních rehabilitacích, zákon o uprchlících, zákon o odškodnění občanů zavlčených do Sovětského svazu, zákon o době nesvobody, lustrací zákon a zákon o protiprávnosti komunistického režimu.

Druhý den se uskutečnila vlastní LLL demonstrace, začínající u Frankfurtské brány a končící u pomníku socialistů jako vyjádření jednoty a síly pokrokového hnutí.

Veronika Sýkorová

čanských a politických práv byla

KSM: NE ZÁKLADNĚ USA V ČR!

Vláda Spojených států oficiálně požádala v Českou republiku o zahájení jednání o umístění radarové stanice své základny protiraketové obrany na našem území. Není jisté náhoda, že se tak stalo jen několik hodin po skandálním získání „důvěry“ současné vlády v Parlamentu ČR. Není to nová informace. O umístění současně amerického protiraketového systému v ČR se jedná již několik let, veřejně je známé jednání tehdejšího ministra obrany Jaroslava Tvrdíka (ČSSD) v USA v roce 2002.

Téma základny se nestalo záměrně a přes snahy KSČM ani tématem pro volby 2006 a dostalo se na veřejnost teprve po nich. Ale ani snaha komunistů dostat potom téma do Poslanecké sněmovny v podobě referenda o základnách nebyla úspěšná. Příznačné je, že i kvůli stranám, které navenek proti základně vystupují.

Komunistický svaz mládeže (KSM) odstartoval hned po volbách petiční kampaň proti umístění jakékoliv části americké vojenské základny v ČR. Během desítek petičních akcí získal více než 55.000 podpisů, z nichž 51.000 již bylo předáno Petičnímu výboru Poslanecké sněmovny.

KSM nesouhlasí s umístěním jakékoliv cizí vojenské základny na území ČR. Americký protiraketový systém, oficiálně představovaný jako záruka bezpečnosti před zlými státy – Iránem a KLDR, je jen prvkem agresivní americké imperialistické politiky, zaměřené především proti Rusku a Číně. Původně plánované antiraketky nebyly určené k ochraně ČR, ale území USA, a zvyšovaly riziko prvního útoku právě proti našemu území. Radarové stanice toto riziko ještě zvyšuje. Rakety samy o sobě jsou totiž k ničemu – bez radaru cíl nerozpoznají a nebudou schopny se na něj zaměřit. Proto jsou radarové stanice ještě větším potenciálním prvním cílem protivníka USA a větším nebezpečím pro Českou republiku.

Předchozí vláda (bez důvěry) i vláda současná si negativní postoj české veřejnosti dobře uvědomují. Odmítají ve své většině názor veřejnosti respektovat a řídit se jím. V jejich programovém prohlášení není o americké základně ani slovo. A co více – rozjízďejí klamavou kampaň. Jak jinak si vysvětlit „výzkumy“, které mají získat podporu pro radarovou základnu, když otázka zní neurčitě „Souhlasil byste s umístěním

radaru monitorujícího případné ohrožení?“.

KSM odmítá stejně jako většina veřejnosti jakoukoliv část americké vojenské základny na našem území. Odmítá síla pro interceptory i radarovou stanici. Vyzývá veřejnost k aktivitě – k podpoře petic, k demonstracím, pochodům, k protestům. KSM bude ve své kampani pokračovat ještě intenzivněji! Americká základna nesmí projít!

Ne radarům, ne protiraketové základně v ČR!

Ne americké agresivní politice!

Ne americkému imperialismu!

Objekty a stanoviště systémů PVO a PRO mohou být nicený (v závislosti na vzdálenosti, rozmístění) letectvem (kulometry, bombami a raketami) a raketami středního a dalekého dosahu. Bomby a rakety mohou být vybaveny konvenční nebo jadernou hlavicí. Při použití raket dalekého dosahu proti dobře ženižené vybudovaným objektům PRO lze předpokládat použití jaderné nálože, která umožní současně vyloučení nepřesnosti v zásahu vzhledem k vzdálenosti cíle.

Jaderné údery prováděné leteckou pumou nebo raketou třídy země-země mohou být prováděny vzdušným nebo pozemním výbuchem.

Právě pravděpodobná úchylka v přesnosti úderů těmito prostředky (druhy raket) by měla být rozhodujícím kritériem pro odmítnutí umístění prostředky PRO na území ČR. ČR nedisponuje odlehilými a neobydlenými dostatečně velkými územními prostory pro rozmístění kteréhokoliv prvku PRO.

Při rozhodování o souhlasu k vybudování postavení aktivních prostředků PRO (postavení raket) je nutno současně uvažovat, že tyto mohou být vybaveny konvenční i jadernou hlavicí. V takovém případě je nutno kalkulovat s nutností vybudovat na vzájemnou bezpečnostní vzdálenost sklady raket, jejich komponentů, včetně skladů konvenčních a jaderných náplní a raketových paliv.

Nepřehlédnutelným negativním hlediskem je vliv silného vyzařování paprsku elektromagnetické energie RL stanicemi a radiovými vysílači na využití civilních citlivých elektronických přijímačů a vůbec elektronické přístroje a zařízení širokého použití.

Vedle úderů letectvem a raketami na objekty PRO je nutno v případě války uvažovat s mož-

nou činností speciálních diverzních jednotek proti nim. Jejich ochrana si vyžádá vybudování kruhové obrany na bezpečnou vzdálenost od objektu útoku. Vyčleněné území pro kruhovou obranu bude moci být hospodářsky využitelné v omezeném rozsahu.

Dosud uvedené se především týká nutnosti ochránit obce a města hustě osídlené ČR před ničícími důsledky úderů především letectva a raket protivníka.

Dál je nutno zde kalkulovat se spadem a radioaktivním zamořením rozlehlých prostorů území státu po jaderných úderech na objekty PRO a lze za podmínek oboustranného použití zbraní hromadného ničení válčícími stranami uvažovat i o zamoření území státu otravnými látkami (různých druhů i účinků).

Naivně zdůvodňovaná výstavba prvků PRO v ČR má pro USA širší a skrývaný význam. Ten vyplývá z její dlouhodobé politické i vojenské orientace na východ.

Pokud přímo vláda nebo PS PČR neodmítnou existenci kteréhokoliv prostředku PRO na území ČR, měl by se k této otázce vyjádřit občan v referendu.

Od vstupu do Severoatlantické aliance se Česká republika stále více měnila a mění v logistické zázemí expanzivní silové politiky Spojených států.

Přes vzdušný prostor Čech, Moravy a Slezska byly roku 1999, sotva týden po vstupu republiky do NATO, vytvořeny koridory pro zásobovací a bojové lety amerických i britských bombardérů, které útočily na Jugoslávii. Úslužnost projevila česká vláda i v roce 2001, kdy USA bombardovaly Afghánistán. Stejně se zachoval V. Špidla, když Američané a Britové pod falešnou záminkou napadli a okupovali Irák. Obdobně jako vzdušný prostor i česká letiště v rozporu

s mezinárodním právem válečným sloužila a slouží dodnes k mezipřistání amerických vojenských letounů, ale i podivných strojů CIA. A nyní, pár týdnů po volbách, přiznal předseda ČSSD, premiér Jiří Paroubek, co koaliční vláda vedená jeho stranou před voliči a sněmovnou nelegálně zapírala, totiž, že s Washingtonem se už dlouhé dva roky vyjednává a konzultuje o umístění raketové základny na našem území.

Nejen odpůrci americké expanze, ale i racionálně uvažující experti z okolí washingtonské vlády už vědí, že silová politika, militarizace mezinárodních vztahů a mezinárodním právem nekontrolované a neomezované používání síly nezvyšuje bezpečnost světa nebo USA. Vyvolává převážně opačné tendence. Spojené státy se nyní v celém světě, nejen v arabských a islámských oblastech, střetávají s dříve nepoznanou vlnou nenávisli a nepřiznání. Svět je zásluhou rostoucích možností médií silně zasažen poznáním, do jaké míry je za porušování mezinárodních práva, za mnohé válečné zločiny a vyložené teroristické akce přímo odpovědná armáda a vláda USA.

Podle slov europoslankyně Věry Flasarové za KSČM vybudování základny, respektive lokalizace radaru v prostoru Libava, může v tomto prostoru totiž být vážně narušit provoz ostravského letiště v Mošnově a v podstatě zpomalit, ne-li zcela zastavit rozvoj vnitrostátní i mezinárodní letecké dopravy v regionu. Svě stanovisko opírá mimo jiné o vyjádření odborníků na leteckou dopravu, zejména o názory ředitele ostravského letiště Lubomíra Vavroše a poslance Evropského parlamentu a československého kosmonauta Vladimíra Remka, uvádí Flasa-

NE RAKETÁM! NE RADARŮM!

Přes ujišťování Topolánkovy vlády o neaktuálnosti diskuze kolem umístění amerických raketových, potažmo radarových základen v ČR požádala vláda USA ČR o zahájení rozhovorů o umístění protiradarové stanice. Nikoho přitom nezajímá odpor většiny občanů ČR, ani protesty na mnoha místech, petice, pod kterou se podepsalo více než 55.000 lidí. Sněmovnou si takový návrh, pokud to bude potřeba, vždy cestu najde, jak jsme se přesvědčili už při jednání o důvěře vládě.

Avšak i kdyby se z nějakých důvodů vyslovila proti, prezident George Bush se sotva bude ohlížet na mínění Sněmovny a už vůbec si nebude lámat hlavu s názory občanů ČR na případné umístění amerických raketových či radarových základen na našem území. Nikdo však nepochybuje o tom, že v následujících měsících rozjedou účinnou „přesvědčovací“ kampaň, ve které nám, pomocí barevných plakátů, brožurek na křídovém papíře a diskuzemi s pozitivně naladěnými „experty“, vše „řádně“ vysvětlí, abychom nežili v zajetí bludů těch, kdo americkou základnu odmítají.

V našem případě by šlo zřejmě o druhý případ, kdy je ohrožena suverenity země. Nezapomínejme na vojensko-politickou doktrínu NATO, která vzešla v dubnu 1999 z washingtonského summitu. Podle ní má NATO právo intervenovat v široké škále případů, od selhání reformem až po sociální nepokoje.

I naši oponenti přiznávají, že v střední i delší perspektivě Česká republika nečelí žádnému bezpečnostnímu riziku, proti kterému by ji mohlo ochránit členství ve vojenském paktu nebo tak tradiční prostředek kontroly,

jako je vojenská základna. Ekonomický přínos je také iluzorní. Hrozba vtažení do nečekaného konfliktu tu ovšem je, a to i v případě, kdy půjde o radarovou základnu.

Podle naší vojenské doktríny si Rusko vyhradilo právo preventivních úderů - i za použití taktických jaderných zbraní - proti objektům, které pro nás představují hrozbu, řekl listu Izvestija Alexandr Pikajev, vedoucí oddělení řešení konfliktů Institutu světové ekonomiky a mezinárodních vztahů Ruské akademie věd (RAV). Pikajev podle Izvestiji varuje, že bezpečnost v současném světě nelze zajišťovat na úkor druhých. Šíření antiraket podle něj nutně povede k vzniku programů namířených proti nim.

Budoucí protiraketová obrana v Polsku a ČR bude směřovat proti Rusku a proti Číně, míní ruský generálmajor ve výslužbě Vladimír Bělouš, spolupracovník Střediska mezinárodní bezpečnosti RAV. Přiblížením se k ruským hranicím podle něj USA řeší úkol zachytit ruské strategické rakety na první, vzestupné části trajektorie letu, kdy jsou nejvíce zranitelné.

Vznik protiraketových základen je pro Moskvu hrozbou i při absenci byť jen hypotetické možnosti velkého ozbrojeného konfliktu mezi Ruskem na jedné a USA s NATO na druhé straně, píše list Izvestija. Už jen proto, že pokud se Amerika rozhodne zachytit iránské nebo severokorejské rakety, může se tak stát nad ruským územím se všemi z toho plynoucími ekologickými a ekonomickými ztrátami, uvádí deník.

Lidstvo začalo nekompromisní boj o přírodní zdroje a všechny prostředky jsou dobré, prohlásil podle Izvestij expert

Akademie geopolitických problémů Petr Bělov. Dodal, že čím na tom bude svět hůře, tím větší bude na Rusko s jeho přírodními zdroji vyvíjen nátlak.

Rusko může odpovědět posilováním jaderných svalů, míní Izvestija. Podle listu k tomu má Moskva intelektuální i finanční možnosti. Možné je prý např. ztížit šance na zničení střel za letu či přenést vlastní jaderná síla z evropské části Ruska za Ural či na Sibiř, kde prý budou mimo dosah amerických střel. Rusko také může začít vyvíjet vlastní protiraketové střely jako obranu proti těm polským nebo českým.

Každý útočník v minulých i v současných válkách plánoval a přednostně vedl letecké, raketové i jiné úderu na objekty a prostředky protivzdušné obrany (PVO) a nově i povede na objekty a zařízení PRO. Umlčením nebo zničením objektů a prostředků PVO a PRO si protivník vytváří podmínky pro překonávání těchto obran vlastním letectvem a raketami k nanesení úderů na objekty v hloubce území protivníka.

Tak tomu bylo už za 2. světové války při napadení především SSSR vojsky fašistického Německa, tak tomu bylo při všech válkách a napadeních vedených státy pro roce 1945. Přesvědčilo nás o tom i zahájení tzv. 6denní války Izraele proti arabským státům i poslední války USA v Perském zálivu i proti Iráku.

Objekty těchto úderů jsou především velitelská stanoviště (VS) PVO a PRO, letiště, radiolokační stanoviště, palebná postavení PLD a PLRV a odpalovací postavení raket PRO, střediska a uzly spojení.

PRAHA PROTI ZÁKLADNÁM

Nejméně dva tisíce odpůrců radarové základny Spojených států amerických na území České republiky v Brdech, poblíž Jinců na Příbramsku, se shromáždilo 29. 1. 2007 v horní části Václavského náměstí v Praze. Akce se účastnila mimo pořadající duhovou iniciativu Ne základnám, sdružující mimo KSM desítky organizací, skupin jednotlivců i celá řada osobností a protestující veřejnost. Z náměstí se pak všichni vydali mírovým pochodem protestovat na Malou Stranu před ambasádu USA a poté před Úřad vlády ČR. I navzdory tomu, že demonstrace (resp. pochod) nebyla magistrátem povolena.

Všichni účastníci protestu považují instalaci základny na teritoriu v samém srdci Evropy za vysoké bezpečnostní riziko nejen pro občany České republiky, ale i celé Evropy vůbec. Vyjádřili to i bouří nevole, pískotem a vlnkami s protiválečnými symboly. Jejich transparenty pro-

mlouvaly nápisy: Ne základnám v ČR. Zastavme Bushovo tažení. Násilí plodí násilí. Svět bez válek je možný.

Na Václaváku se samozřejmě podepsaly i petice - pod petici Iniciativy NE základnám se podepsalo již okolo 10.000 lidí, pod petici KSM již více než 55.000.

Pořadatelé jsou znepokojeni přístupem magistrátu. Odvolali se se k soudu a věří, že jim soud

dá opět za pravdu. Při cestě ke Karlovu mostu se pochodující zastavili i před budovou pražského magistrátu a skandovali hesla jako např. Hanba magistrátu! či ODSka - znovu cizí vojska!, Bush je vrah! nebo Zrušte NATO!. Asi nejfrekventovanějším heslem, které zaznívalo po celou dobu trvání pochodu, však bylo Referendum!

D. T.

PROTEST KSČM PROTI ZÁKAZU PROTIZÁKLADNOVÉ DEMONSTRACE

Otevřený dopis primátorovi
hlavního města Prahy:

Vážený pan
MUDr. Pavel Bém
Primátor hl.m.Prahy

Praha 1

V Praze dne 29.1.2007
Vážený pane primátore,
s velkým rozhořčením jsme
přijali informaci o tom, že pražský magistrát zakázal protestní pochod proti umístění americké radarové základny na území České republiky, který pořádá iniciativa NE ZÁKLADNÁM. Tímto rozhodnutím byla porušena Listina práv a svobod, která je součástí naší ústavy. Udivuje nás, že úředníci magistrátu si osobují právo rozhodovat o bytí či nebytí akce, která je řádně ohlášena a není v rozporu se zákony této země. Naopak. Jedná se o aktivitu, která navazuje na mírové demonstrace a pochody, na akce proti zbrojení, zabíjení, proti válečnému běsnění

na celém světě, proti potlačování lidských práv, proti bídě, hladu a zbytečnému umírání. Je zaměřena proti tomu, aby byly vynakládány obrovské finanční prostředky na války a další kola zbrojení. A právě k rozpoutání dalšího kola zbrojení ve světě a zároveň k ohrožení bezpečnosti obyvatel naší republiky směřuje předpokládané umístění radarové základny USA v naší zemi. Iničiátoři ohlášeného pochodu chtějí v rámci zákonů této země na zmíněné nebezpečí upozornit a žádat parlament a vládu, aby se občané mohli k této závažné události vyjádřit v referendu.

Jsmo rozhořčení tím, že se bez problémů umožňují setkává-

ni a pochody neonacistů v našem hlavním městě za asistence policistů a strážníků po náročných dopravních trasách, ale tato akce mírové iniciativy NE ZÁKLADNÁM se zakazuje. Žádáme vás o vyřešení celé záležitosti a přijetí takových opatření, aby se podobná situace již nemohla opakovat. Připomínáme, že to je již podruhé v krátké době, kdy bylo Magistrátem hl.m.Prahy rozhodnuto proti občanům našeho hlavního města, přičemž soud dal v závěru minulého roku za podobné situace za pravdu právě iniciativě NE ZÁKLADNÁM.

Klub KSČM v Zastupitelstvu
hl.m. Prahy

AMERICKÝ PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA

Stanovisko občanského sdružení Vojáci proti válce k žádosti vlády Spojených států amerických o umístění součástí systému Národní raketové obrany USA na území ČR:

Občanské sdružení Vojáci proti válce konstatuje, že Topolánková vláda nerespektuje odpor převážné části občanů ČR k instalaci jakýchkoliv komponentů protiraketové základny USA na území ČR, pokračuje tvrdě a bezohledně ve své jednoznačně

proamerické politice a její první krok ihned po získání důvěry v Poslanecké sněmovně PČR byla zrada národních zájmů ČR a jejich občanů a nebyvalé zvýšení ohrožení bezpečnosti ČR, ohrožení životů, zdraví a majetku jejich občanů.

Občanské sdružení se pozastavuje nad formou, jakou byla ČR „požádána“ (!) ze strany USA o „souhlas“, a to „depeší“! Je to forma zcela neobvyklá v tak závažných otázkách

ve vztazích mezi dvěma suverénními státy, jakým snad Česká republika ještě stále je. Tato

forma svědčí více o absolutní podřízenosti ČR administrativě USA. Vzbuzuje dojem, že ČR je pouze jakýmsi „PROTEKTORÁTEM“ USA, i když je členským státem EU. Toto jednání a v konečné fázi souhlas ČR s požadavkem, snažte také pokynem, USA nena-

plní přání a předpovědi premiéra, že bude zvýšena prestiž ČR na mezinárodním fóru – spíše naopak.

Souhlasíme s vývodem premiéra, že vznikem nové situace se mění bezpečnost ČR a jejich občanů. Ano, ale k horšímu. Neštětněkrát byly ze strany oponentů a kritiků umístění základny snahy o prolomení informační blokády, převážná část medií nemá zájem (nebo snad dokonce nesmí?) informovat občany objektivně i o rizicích spojených s existencí bytí „pouhého radaru“. Tzv. vysvětlovací kampaň, o které premiér hovoří, je dosud a bude i nadále zcela jednoznačně jednostranně cíleně orientována na přesvědčení důvěřivých občanů o neškodnosti radaru, který je snad dokonce ochraňuje. Nikdo v této kampani občanům neřekne, že tento „neškodný radar“ je v podstatě nejdůležitější součástí v celém systému, bez něhož je celá základna hluchá a slepá. Proto také tato neškodná součást představuje cíl prvního zničujícího úderu. Nikdo zřejmě také nemá zájem informovat občany o důsledcích tohoto úderu na obyvatelstvo při použití jaderné, biologické nebo chemické munice. Nikdo také nehovoří o důsledcích při sestřelení letící rakety s takovou municí.

Při tvrzení o závazcích ČR je pan premiér zcela zřejmě trochu mimo. Žádný ze závazků, které ČR má vůči NATO nebo EU, nehovoří o povinnosti ČR poskytnout své území USA pro umístění jakýchkoliv součástí pro jakoukoliv jejich vojenskou základnu. ČR se tak dobrovolně vzdá části svého svrchovaného území a také výkonu jurisdikce na tomto území, kde bude v plné míře uplatňována jurisdikce USA, která řadu trestných činů posuzuje odlišně než ta naše. Pan premiér si může nechat pouze zdát o jakési „právní do-

hodě“ výhodné pro ČR, o jaké ve svých vystoupeních hovoří. Staré členské státy EU mají své vlastní zkušenosti s existencí vojenských základen USA na svém území, a proto je tam nechtějí a snaží se jich zbavit.

Občanské sdružení Vojáci proti válce vyzývá:

- vládu a sdělovací prostředky ČR k objektivnímu objasňování všech aspektů týkajících se existence součástí protiraketové základny USA na území ČR;
- poslance Evropského parlamentu k seznámení Evropských institucí prostřednictvím Evropského parlamentu o nebezpečí, které z této základny USA vyplývá nejen pro ČR, a o záporných stanoviscích převážné části občanů;
- vládu, poslance a senátory Parlamentu ČR bez rozdílu politického přesvědčení k prosazení referenda o umís-

tění součástí systému Národní raketové obrany USA na našem území, protože pan premiér se mýlí: mimo otázky bezpečnosti se mj.jedná také o další částečnou ztrátu suverenity na území vyčleněném pro základnu a příslušné ochranné pásmo.

Občanské sdružení Vojáci proti válce bude i nadále vyvíjet úsilí k objektivní informovanosti občanů o důsledcích existence jakékoliv části vojenské základny USA na území ČR a k zabránění její výstavby. V tomto směru bude úzce a všestranně spolupracovat s ostatními organizacemi, hnutími a sdruženími, které mají obdobný cíl, při tom nevylučuje také získávat mezinárodní podporu.

genpor. v. v. Oskar Marek
plk. v. v. Jiří Bureš
plk. v. v. Blahoslav Zahradníček